

CYKL | O NAS I DLA NAS

GRUPA WIEKOWA | KLASY 7–8 SZKOŁY PODSTAWOWEJ

PRZEDMIOT | GODZINA WYCHOWAWCZA, EDUKACJA ZDROWOTNA

AUTORKA | MARTA RÓWNY

INSTRUKCJA PRACY NA LEKCJI DO FILMU „DZIEWCZYŃSKIE HISTORIE”

Temat: Dojrzewanie – wewnętrzna i zewnętrzna metamorfoza

Zadanie 1 – Praca dla całej klasy

Metoda: Oś dojrzewania

Nauczycielka/nauczyciel rozwiesza na tablicy lub rozciąga na podłodze długą linię – będzie to linia czasu. Na jednym końcu znajduje się napis: ***Dzieciństwo***, na drugim – ***Dorosłość***.

Uczennice i uczniowie otrzymują karteczki samoprzylepne. Zadanie polega na zapisaniu różnych zmian, które mogą pojawiać się w okresie dojrzewania.

Przykłady:

- większa samodzielność,
- zmiana zainteresowań,
- pierwsze zauroczenia,
- większa potrzeba prywatności,
- większe znaczenie opinii rówieśników,
- zmiany wyglądu,
- wahania nastroju,
- bunt wobec zasad.

Następnie uczennice i uczniowie przyklejają karteczki na osi czasu. Wspólnie zastanawiają się, które zmiany dotyczą ciała, które emocji, a które – relacji społecznych.

Zadanie 2 – Praca w grupach

Metoda: Metamorfoza bohatera

Nauczycielka/nauczyciel dzieli klasę na 4–5 grup. Każda grupa otrzymuje kartę pracy z narysowaną sylwetką Jagody lub Zuzi (**Karta pracy nr 1**). Uczennice i uczniowie analizują podczas filmu zachowanie wybranej bohaterki.

Najpierw zapisują na zewnętrznej stronie sylwetki wszystko to, co można zauważyć podczas obserwacji bohaterki.

Pytania pomocnicze:

- Jak zachowuje się bohaterka?
- Jak spędza czas?
- Jak reaguje na rodziców?
- Jak reaguje na koleżanki i kolegów?
- Jakie zmiany w jej wyglądzie lub w zachowaniu można zauważyć?
- Co świadczy o tym, że dorasta?

Następnie uczennice i uczniowie zastanawiają się, co może dzieć się w jej wnętrzu.

W środku sylwetki zapisują:

- emocje,
- obawy,
- potrzeby,
- marzenia,
- wątpliwości.

Pytania pomocnicze:

- Czego może się obawiać?
- Co sprawia jej radość?
- Co ją złości?
- Jakich zmian doświadcza?
- Czego potrzebuje od dorosłych?
- Czego potrzebuje od rówieśników?
- Jakie marzenia lub cele są dla niej ważne?
- W jakich sytuacjach czuje się niezrozumiana?

Po zakończeniu pracy każda grupa prezentuje swoją sylwetkę. Pozostali mogą dopisywać własne pomysły lub zadawać pytania.

METAMORFOZA BOHATERA

TWOJE ZADANIE

Przjrzyjcie się uważnie swojej bohaterce podczas filmu. Zapiszcie, co można zobaczyć na zewnątrz, a co dzieje się w jej wnętrzu.

NASZA BOHATERKA:

(Jagoda lub Zuzia)

Dojrzwianie to nie tylko zmiany, które widać na zewnątrz. To także wiele emocji, myśli i pragnień, których inni często nie dostrzegają.

NA ZEWNĄTRZ

CO MOŻNA ZAOBSERWOWAĆ?

To, co widzą inni ludzie.

Jak zachowuje się bohaterka?

Jak spędza czas? Co lubi robić?

Jak reaguje na rodziców / dorosłych?

Jak reaguje na rówieśników?

Jak wygląda jej styl / sposób ubierania się?

Jakie zmiany w niej zauważasz?

Co świadczy o tym, że dorasta?

ZASTANÓWCIE SIĘ RAZEM

Czy łatwo jest ocenić, co przeżywa drugi człowiek, patrząc tylko na jego zachowanie? Co możemy zrobić, żeby lepiej zrozumieć innych?

WEWNĄTRZ

CO MOŻE PRZEŻYWAĆ?

To, czego nie widać na pierwszy rzut oka.

Czego się obawia?

Co sprawia jej radość?

Co ją złości / irytuje?

O czym marzy? Czego pragnie?

Czego potrzebuje od dorosłych?

Czego potrzebuje od rówieśników?

W jakich sytuacjach czuje się niezrozumiana?

NASZE WNIOSKI

Zadanie 3 – Praca w parach

Metoda: Dwie strony buntu

Nauczycielka/nauczyciel wyjaśnia, że bunt jest naturalnym elementem dojrzewania. W tym okresie młodzi ludzie coraz częściej chcą samodzielnie podejmować decyzje, wyrażać własne zdanie i budować niezależność. Jednocześnie rodzice i opiekunowie nadal czują się odpowiedzialni za ich bezpieczeństwo. Właśnie dlatego mogą pojawiać się konflikty.

Uczennice i uczniowie dobierają się w pary. Każda para losuje jedną sytuację problemową (**Karta pracy nr 2**).

Przykładowe sytuacje:

- rodzic nie zgadza się na późny powrót do domu,
- rodzice kontrolują korzystanie z telefonu,
- nastolatek chce zmienić wygląd lub sposób ubierania się,
- rodzice nie akceptują znajomych dziecka,
- rodzice oczekują lepszych ocen,
- nastolatek chce pójść do technikum, a jego rodzice pragną, by poszedł do liceum.

Jedna osoba wciela się w nastolatka, druga – w rodzica lub opiekuna. Ich celem jest wypracowanie kompromisu popartego argumentami i osiągniętego dzięki empatycznej i uważnej rozmowie.

Na zakończenie uczniowie odpowiadają na pytanie: ***Czy bunt zawsze oznacza coś złego?***

Nauczyciel zapisuje odpowiedzi na tablicy. Wspólnie dochodzą do wniosku, że bunt może być naturalnym etapem rozwoju, który pomaga młodemu człowiekowi budować własną tożsamość, uczyć się samodzielności i wyrażać własne zdanie. Jednocześnie ważne jest, aby odbywało się to z szacunkiem dla innych osób i ich potrzeb.

DWIE STRONY BUNTU - PRZYKŁADY

